

## **Strom i růže - Hana Křížková**

Tvou rosu chodí slunce pít,  
když ráno pokoj oblékáš  
a světlo nocí spěchá zastínit,  
tvou náruč z květů ospalých.

Tmavá modř tvých pohledů,  
když oknem svůj svět otvíráš,  
z úsměvu nechám stvořit zahradu,  
na jejímž konci budeš spát.

R. Hledám tě, hledám napořád,  
nedám tě, nedám, to se vsaď,  
na mou duši nepřísluší, než se tebou stát  
a zvát lásku do zahrad, pro které strážcem jsem i já,  
strom i růže, oba dva.

Jak tančí dny, jež provázíš,  
jsi světlem v jejich pořadí  
a v lampách, co jsou kolem nábřeží,  
se tvoje jméno odráží.

R. Hledám tě, hledám napořád,  
nedám tě, nedám, to se vsaď,  
na mou duši nepřísluší, než se tebou stát  
a zvát lásku do zahrad, pro které strážcem jsem i já,  
strom i růže, oba dva. Strom i růže, oba dva.